NORMAL
ANLIK
DİJİTAL DERGİ
e-ISSN: 2717-7378
SAYI:11 KISIM:1



"-Nazım 120 Yaşında- belgeseli yolda."

"Tarkan belgeseli yapmak isterim."

Nebil Özgentürk:

"Yeni kuşaklara da bir şeyler üretmek beni çok mutlu eder..."

İnsan hikayeleri üzerine belgesel geleneğinin yaratıcısı Nebil Özgentürk ile kendi hikayesini konuştuk.

Röportaj: Atıl Ünal



Nebil Özgentürk

“Yeni kuşaklara da bir şeyler üretmek beni çok mutlu eder...”

İnsan hikayeleri üzerine belgesel geleneğinin yaratıcısı Nebil Özgentürk ile kendi hikayesini konuştuk.

Röportaj: Atıl Ünal

‘Bir Yudum İnsan’ anlatıları, hikayeleştirme başarısı ile Türkiye’nin hafızası haline geldi. Hikayeleştirmede başarılı olduğunuzda tüm disiplinlerde sonuç elde edebiliyorsunuz. Sinemada da iyi hikaye her zaman sonuç veriyor, televizyon dizilerinde, tiyatro oyunlarında, her yerde. Yapılan işleri diğerinden ayrıştıran şeylerden biri de hikayeyi bize anlatış şekli. Nebil Özgentürk ile dünden bugüne gazeteden televizyona, dijitalden telefon ekranlarına hikayeleri ve kendi hikayesini konuştuk.

Merhaba Nebil Bey, hep siz anlattınız insan hikayelerini, bu kez Anlık Normal Dergi olarak biraz da siz kendinizi anlatın diyoruz. Siz, insan hikayeleri üzerine bir belgesel geleneği yarattınız, 'Bir Yudum İnsan' anlatıları, hikayeleştirmedeki başarısı ile Türkiye'nin hafızası haline geldi. Öncelikle buradan başlayalım mı? Bu tarz nasıl oluştu?

Aslında insan hikayeleri, biraz da memleket hikayeleri de demektir diyerek yola çıktım. Bütün sanat insanlarının, özellikle bilim insanlarının hayatları biraz da ülkenin de hikayeleri demek oluyor, bunları anlatmak istedim ben. Benim 'Bir Yudum İnsan'da farklı yapmaya çalıştığım şey, galiba ülke sorunlarını da hikayelere dahil etmem oldu.

Mesela sana şimdi bir şey hatırlatayım; Orhan Gencebay bugünlerde iktidarı destekleyen bir arabesk sanatçısı değil mi? Bunu kendisi de bu şekilde söylüyor, mevcut yönetimi destekliyor şu anda. Fakat ben 15-20 yıl önce Orhan Gencebay belgeseli yaparken, kendisinin mağduriyetini de anlattım. Orhan Gencebay'ın bir arabesk bestecisi ve şarkıcısı olarak TRT'de karşılaştığı sansürleri, TRT'ye çıkamama halini anlattım. Hatta kendisinden farklı görüşlere sahip Ruhi Su gibi bir sanat insanının yanında olmasını, onun dostu olmasını anlattım. Magazin yönü olmayan ve sadece Orhan Gencebay'ın hayatından ibaret olmayan bir öykü yakalamaya çalıştım.

> **Aslında insan hikayeleri, biraz da memleket hikayeleri de demektir diyerek yola çıktım.**





İnsanların yaşadıkları ile memlekette yaşananların kesiştiği anları yakaladım ben.

Cüneyt Arkın'ın filmleri de bir dönem sansüre uğramıştı. Buradan yola çıkarak memleket ve insan hikayelerin kesiştikleri anları Cüneyt Arkın için de anlattım. Yılmaz Güney, Rıfat Ilgaz ve Ara Güler için de...

Böylece insanların hayatlarının sadece biyografik metinlere indirgemedim, Wikipedia gibi şurada doğdu, şurada okudu, şurada yaşadı gibi bir düz mantıktan çıkardım, olayları ve anekdotları hatırlatarak Türkiye'nin tarihini de içeren, ilginç hikayeler ortaya çıkardım.

Mesela seks filmleri furyası vardı, bunu özellikle şu anda 55 ve 60 yaş kuşağı çok iyi bilir. Türkiye'nin sinema salonlarında porno sayılabilecek Aydemir Akbaş'tan Ali Poyrazoğlu'na kadar, Mine Mutlu'dan Arzu Okay'a kadar kadınlı erkekli oyuncuların ve tiyatrocuların rol aldığı, yarı avantür yarı erotik seks filmlerinin zirve yaptığı 1975 ve 1980 arası çılgın dönem yaşandı. Bu dönemde sinemamız büyük yara aldı. Türkan Şoray ve diğer pek çok oyuncu işsiz kaldı, ya da çok az film çekebildiler. Bir yandan da ölümlerin yaşandığı sokak çatışmaları da vardı, hani derler ya ülkücüyle devrimcinin birbirini kestiği dönemler. İnsanların da sinema salonlarına çekilmesi için bilinçli bir politika izlendi o zamanlar. Böylece güya gençler sinemaya gitsinler, sokaktaki siyasetle ilgilenmesinler diye bir politika izlendi, seks filmleri sansürsüz geçti bakanlıktan. Garip bir şekilde politik bir mantıkla izin verdiler. Tüm bunları bir sinema oyuncusunun hayatını anlatırken belgesele koyduğumuzda ilgi çektik. Sadri Alışık belgeseli sırasında tüm bu tarihi durumları anlatarak işsiz kaldığını anlatıyorsun. Böylece sıkıcı olmaktan çıkarttık, bir insan ve memleket hikayesini bir arada anlattık diye düşünüyorum.

Biz, seyirciyi mutlu etmeye çalıştık. Sıkmadan, onlara büyük bir hikayeler zinciri aktararak. Benim durumum bence bu. 'Bir Yudum İnsan' belgeselinin tutmasının, bugüne kadar uzanmasının nedeni bu.

İnsanları yaşadıkları toplumdan soyutlamadan, toplumsal gerçeklikleri içinde anlattım diyorsunuz aslında. Gelenek böyle doğdu diyebiliriz o zaman, bu toprakların hikayesini anlattınız bir nevi, ozanlar gibi?

Beni övdüğünüz için soruyla ben de mecburen kendimi övmek zorunda kalıyorum.
(Gülüyor)

Hikâyenin özeti farklı konular anlatmak. Şeye benzetiyorum ben yaptığım işi bir de, bir sofrada oturuyoruz; dost sofrası, doğum günü masası, hani bazı insanlar vardır o sofrada bir hikayeyi güzel anlatır. Yaşanmış olayları, bir hatırayı ''Ya babam bir gün askere gitmiş...'' diye anlatırken o hikayeyi o doğum günü sofrasında çok renkli anlatır, araya bir şeyler katar. Böylece o masadakiler çok mutlu olur. Biz, seyirciyi mutlu etmeye çalıştık. Sıkmadan, onlara büyük bir hikayeler zinciri aktararak. Benim durumum bence bu. 'Bir Yudum İnsan' belgeselinin tutmasının, bugüne kadar uzanmasının nedeni bu.



O zamanlar büyük rekabet de yoktu büyük diziler falan filan. Bir 'İkinci Bahar'ımız vardı, bir de 'Mahallenin Muhtarları'. Şimdiki gibi reyting hastalığı da yoktu.

Kişisel insan hikayelerini bu formatta anlatan, esinlendiğiniz benzer bir örnek var mıydı peki?

Yoktu aslında. Gazetede yapıyordum bunu ben. Ve gazetede biraz ilgi görünce, gazetede bu formatı yakalayınca televizyon davet etti beni. ATV, NTV, CNN Türk ile 25 yıl boyunca oralarda yapmaya başladık. Ben öncelikle 1992 yılında bir insanın hayat öyküsünü anlattığım, 'Bir İnsan Bir Hayat' adı altında gazetede tam sayfa yazmaya başladım. Bu format gazetede ilgi görünce, özel televizyonlar da yeni kurulmuştu, o zamanlar ATV'nin genel müdürü olan Ekrem Çatay (şimdi Ay Yapım'ın bir anlamda kurucusu, baba oğul Kerem Çatay ile beraber) "Ya Nebilciğim dedi, bu yazılar çok ilgi görüyor, bunu gel biz belgesel yapalım" dedi, sağ olsunlar davet ettiler beni. Böylece televizyon hikayesi başladı.

Tabii televizyon çok etkili bir şey, çok seyircili bir şey. Haliyle ilgi gördü. O zamanlar büyük rekabet de yoktu büyük diziler falan filan. Bir 'İkinci Bahar'ımız vardı, bir de 'Mahallenin Muhtarları'. Şimdiki gibi reyting hastalığı da yoktu. Sağ olsun Ekrem Abi'nin de destekleriyle, her zaman da överim onu. Bir de benim o zaman gazetedeki yöneticilerim Zafer Mutlu ile Selahattin Duman da, onlar da gazete kısmının ve televizyonun yönetim kurulu üyeleriydiler, sağ olsunlar böyle bir projeyi destekleyince önümüz açıldı. Ve bu önceden örneği olmayan durumu kendi el yordamımızla, biraz da çalışkanlık var, bunu da devreye sokarak, çok fotoğraf arayarak, çok arşiv tarayarak böyle bir 50- 60 dakikalık bir çalışmayı uzun yıllar sürdürdük.


SABAH
Pazar 17 Eylül 1995
27
İşte Enver Paşa'nın kızı
BİR İNSAN BİR HAYAT
NEBİL ÖZGENTÜRK
SABAH PAZAR SAYFASI
Köylü İbraam'ın cinayetleri!

Peki bu hikayeleştirmedeki yeteneğinizi, hiç başka bir alanda kullanmayı düşündünüz mü? Belgesel dışında, senaryo gibi...

Tabii ki. Bütün bunların içinde o kadar ilginç hayat hikayeleri var ki, Orhan Kemal'den Yaşar Kemal'e kadar. Yaşar Kemal'in babasını Yaşar Kemal daha çocukken gözünün önünde öldürüyorlar. 9 yaşında bir çocuğun babasının cinayetine tanık olması başlı başına bir senaryoya, sinemaya götürür insanı. Şimdi ben bu tür hikayeler biliyorum. Zaman zaman denemeler yaptım. Dedim ki, bu belgesellerini yaptığım insanların sinema filmini yapayım. Fakat o kadar yoğun bir yirmi beş yıl geçti ki doğrusu vakit yakalayamadım. Çünkü belgesel olarak çok talep geldi.

Mesela 'Bir Yudum İnsan' bitti, Türkiye'nin tarihini anlatan belgeseller yaptık o zamanlar. "Türkiye'nin Hatıra Defteri". Sanatın 100 yıllık tarihini anlatan, Türkiye'nin sanat tarihi nereden nereye gelmiş gibi 15'er bölümlük işler yaptık. Mesela "Kadınımızın Hatıra Defteri" yani kadınlarımızın şiddeti, Almanya'ya gidenlerin, göçün hikayesi gibi, bunlar geldi. Bana arada şaka yaparlar ''Senin de projen hiç eksik olmaz cebinde'' diye, ben de yirmi beş yıldır hiç boş kalmadım.

Dedim ki, bu belgesellerini yaptığım insanların sinema filmini yapayım. Fakat o kadar yoğun bir yirmi beş yıl geçti ki doğrusu vakit yakalayamadım.



Zülfü Livaneli'nin Huzursuzluk romanını film yapmaya karar verdik.

Şu anda cebinizde hangi proje var diye sormak farz oldu?

Şimdi madem sordunuz, şöyle bir şey oluştu bir buçuk yıldır, pandemi de devreye girince, Zülfü Livaneli'nin Huzursuzluk romanını film yapmaya karar verdik. Ben de senaryo danışmanlığı da yaparak yapımcı ortağı oldum. Bu süreç hala sürüyor. Ben hala Huzursuzluk filminin yapımcısı olarak şu anda hazırlıklarının içindeyim. O yüzden bu heyecanımız hala var. Pandemiden sonra dijital portallarda Netflix'ler, Amazon Prime'lar onlara ilişkin, sinema salonları olmayınca tabi, onlara ilişkin bir çalışma yürütülüyor. Öncelikle salonlarda oynayacakmış gibi yola çıkmıştık. Şimdi ne olacağına bakacağız.



> **Bu kuşak ve bir önceki kuşak, 15-20 yaş kuşağı diyelim, onlara hitap edecek dijital, televizyon kanallarının bence 10 yıl sonra bir şansı kalmayacak.**

Kendi alanınızda hikayeyi iyi anlatan, kurgulayan, bir nevi olanı süzen biri olarak piyasadaki diğer işleri nasıl görüyorsunuz? Türk sineması yükseldi, film sayısı arttı. Her taraf yeni içerik dolu.

Şu anda Türkiye'de en cazip sektör dizi ve dijital sektör. O yüzden ben dijital sektöre de bayağı ilgiliyim. Yoğun ve olağanüstü bir ilgi var şu anda. Dijitaldeki işlerin şansı da daha fazla.

Benim 10 yaşında bir oğlum var, bir şeyleri izleyebileceği bir ortam olarak dijitalde, dostlarıyla da YouTube'da, dijital ortamda yaşıyor. Onun ilgisini çekebilecek dijital kanallarda bir de Digiturk'ün kendi yaşıtına uygun sunduğu kanallarda. Bu kuşak ve bir önceki kuşak, 15-20 yaş kuşağı diyelim, onlara hitap edecek dijital, televizyon kanallarının bence 10 yıl sonra bir şansı kalmayacak.



Siz dijital mecralar için projeler yapacak mısınız?

Tabii ki yapacağım. Bu konuyla ilgili de görüşmeler yapıyorum. Şimdi henüz söyleyemeceğim, imzasını henüz atmadığımız dijital sayılabilecek bir kanala az önce anlattığım 'Türkiye'nin Hatıra Defteri' projesini verdik. Henüz tanıtımları yayınlanmadı.

Ben çok üreten, üretmekten hoşlanan ve üretmeyi seven bir insanım. ''Tamam ben yeteri kadar belgesel yaptım, kenara çekileyim'' gibi bir adam olmak istemiyorum. Yeni kuşağı da yakalamak istiyorum. Onların seveceği bir belgesel ama Türkiye'nin de tarihini içeren, bunları yapmayı çok seviyorum. Yeni kuşaklara bir şeyler üretmek beni çok mutlu eder.



Sosyal medyayı çok kullanıyorum, özellikle Instagram'ı. Oradaki beğeni oranlarına göre nelerin beğenilip nelerin beğenilmediğine göre projeler üreteceğim. Mesela Sadri Alışık'ın ölüm yıl dönümünde yirmi yıl önce onunla yaptığım belgeselin 5-10 dakikasını yayınlıyorum. Oradaki tepkilere göre, çünkü takipçilerimin bir kısmı da genç, yani sosyal medyayı kullanan insanların gençlik ortalamasını düşünün, bu yüzden de sosyal medyanın algoritmasına göre, beğenilerin yapısına göre üretmeye çalışacağım.

Daha yeni bir belgesel yayınladık Haber Türk'te, 'Almanya'ya Göçün Hatıra Defteri' ve hemen öncesinde de 'Kadınımızın Hatıra Defteri'ni yayınladık. Ben bu pandemi döneminde 15'er bölümlük iki uzun soluklu belgeseli yayınladım. Bu özel bir durum aslında, ev koşullarında seslendirme yaptım. Ev koşullarında metinler yazdık. Arkadaşlarımız evlerinden montaj yaptılar. Tam da Mart ayında başladı kadınımızın belgeseli 8 Mart'ta. Almanya belgeseli de Ekim'de başladı ve son bir yılı boş geçirmedik böylece. Arada da başka belgeseller oldu.



24 saatlik haberci de değilim ben ve 24 saat boyunca bir şey üretemem. Dinlenmeye de vakit ayırıyorum. Üretmek için kafayı şarj etmek gerekiyor. Okumak ve yeni gelişmeleri takip etmek gerekiyor.

> **Ama her şeyin kısa olması da iyi bir şey değil, her şey de kısa anlatılmamalı.**

Daha kısa kısa, yeni nesil belgeseller var. Onları nasıl değerlendiriyorsunuz?
Çok doğru bir yere değindiniz. Ben yetmiş dakikalık belgeseller yaptım. Atilla İlhan'a bir başlıyorduk yetmiş dakika sürüyordu. Yetmiş Dakika! Dile kolay. Yapması da zor, izlemesi de zor.

Vaktimiz varmış o zamanlar. İzliyormuşuz biz de. Şu an öyle bir vakit bulamıyoruz.
Bravo, çok doğru. Ama şimdi vakitten dolayı da değil, bir şeyi kısa anlatmak da güzel. Ama her şeyin kısa olması da iyi bir şey değil, her şey de kısa anlatılmamalı. Martin Scorsese ya da Spielberg'e 2021 yılında niye üç saatlik film yaptın diyemezsin. İkinci Dünya savaşındaki bir piyanistin hikayesini anlatan Roman Polanski 3 saat anlatıyor son filmini. Bazı şeyler de epik anlatılır. Belgesellerin de bir kısmı öyle yani.

Ben şimdi Türkiye'nin bütün insanlarının belgeselini yaptım ya, 600-700 kişinin portresi üzerine. Şimdi yeni belgesellerde mesela bir Alevilik belgeseli yapsam kısa anlatabilirim 12 dakika gibi. Bu da bir yöntem çünkü yeni kuşağı yakalamak gerekiyor. Onlara tarih konusunda, ülkenin kültürel yapısı konusunda bir şeyler paylaşmak gerekiyor. Onlara anlatmak için YouTube hızında ve anlayışında bir şey anlatmak lazım. YouTuberlarla rekabet etmek de çok zor. Diş macununu düşürüyor, insanları güldürüyor. Sonra bahçede bir köpeği kovalıyor bunu YouTube filmi olarak sunuyor bize. Bu adamlarla yarışamazsın. 10 milyon takipçisi olan YouTuberlar var. Ben onlarla yarışmayacağım ama en azından bir kısmına Türkiye'nin kültür tarihi gibi benim merak ettiğim, ilgilendiğim konularda kısa belgeseller sunmak istiyorum. Belgeselin ahlakını da bozmadan.

Bilginin çok hızlı aktığı bu çağda siz doğru bilgiyi kendiniz nasıl teyit ediyorsunuz?

Ben kitaplardan teyit ederim. Hiçbir zaman Google'a, YouTube'a güvenmem. Bilgisayarın o kirli ağında belki pek çoğu doğru olabilir ama yine de çok bilgi kirliliği de var. Ben kitaplara sığınıyorum ya da uzmanına.

Mesela şimdi Nazım Hikmet belgeseli yapıyoruz. Bunu da ilk kez sizinle paylaşmış olayım; 'Nazım 120 yaşında' Nazım ile ilgili ben 4-5 belgesel yaptım aslında. Nazım Hikmet Vakfı, 30 yıldır Türkiye'de her eve Nazım'ı sevdiren bir vakıf, Nazım Hikmet'in kız kardeşi Samiye Yaltırım tarafından kuruldu ve Rutkay Aziz'den Tarık Akan'a, Kıymet Coşkun'dan Aydın Aybay'a kadar çok değerli insanlar bu vakfa girdiler.

Nazım Hikmet 1902 doğumlu, 120. Yaşı geliyor. 2022'nin Ocak 15'inde Nazım Vakfı ile Nazım'ı anlatmak, Türkiye'deki Nazım Yolculuğu belgeseline başladık. Şimdi bu belgeselde hem vakfın kuruluşu sırasında Nazım'ın yasaklı yıllarını, Nazım'ın bu ülkede yurttaşlığa alınma dönemini anlatan, hala okullarda, hayatın içindeki Nazım korkularını hisseden durumları anlatacağız, Nazım'ın da yaşam öyküsünü anlatarak. Bununla ilgili bazı üstatlar var, Morris isminde Nazım'ın Bursa cezaevindeyken, kapalı çarşıda ona çoraplar ören bir Musevi esnafın hikayesi de var içinde. Bu kitaplarda da Google'da da, YouTube'da da olmayan bir şey. O insanı buluyorsun, Morris Gabay, 100 yaşında. Uzmanlar da var Nazım uzmanları nazımologlar var, Nazım konusunda şiirlere ve kitaplara çok hakim olan insanlar. Onlarla konuşuyorsun. Yani kaynakların bunlar.





Ben gazeteci kökenliyim. Gazeteciliğin anlatım olarak kolay anlatma zorunluluğu vardır. Ben o refleks ile entelektüel akademik harmanı yapan bir insanım.

Zor bir iş yapıyorsunuz. Kimi iş var o kadar uzman dilinde kalıyor ki bizler anlayamıyoruz. Anlatan kişi konusunda çok bilgili de olsa, anlatırken sadeleştirmek çok önemli.

Ben şunu da seçiyorum, ben gazeteci kökenliyim. Gazeteciliğin anlatım olarak kolay anlatma zorunluluğu vardır. Günlük gazete olduğu için bir günde tüketilecek şekilde. O yüzden her şeyi de pratik anlatırsın. Ben o refleks ile entelektüel akademik harmanı yapan bir insanım.

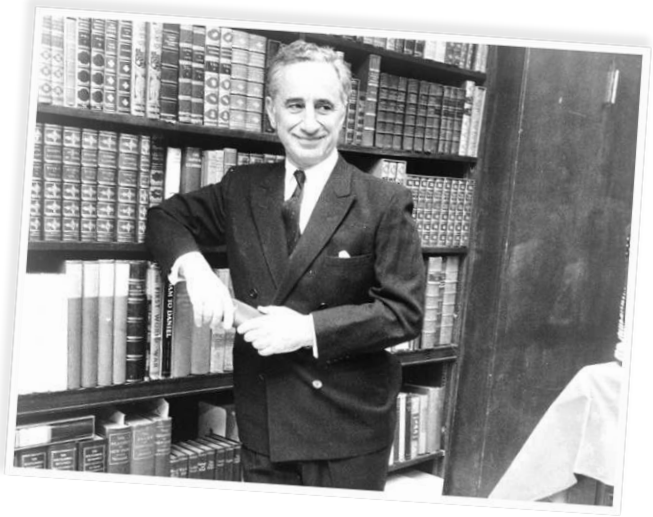
Böylece hem entelektüellerin izleyeceği hem de 22 yaşında bir çocuğun, Nazım şiiri seven bir çocuğun dünyasına hitap edebilecek bir şey yapmak istiyorum. İkisini harmanladığın zaman hem bir akademisyen ya da bir edebiyatçı, diyelim ki Zülfü Livaneli de sevsin o belgeseli hem de yeni kuşaklar da sevsin. Her ikisine de hitap ettiğin zaman başarılısındır ya da formülün tutmuştur. Ben bunu yapmaya çalışıyorum açıkçası. Bugüne kadar da onu yaptım. Şimdi YouTube dünyasında daha da yoğun hale getireceğim diye düşünüyorum.



İçinizde kalan, nasip olmadı dediğiniz röportaj ya da belgesel var mı?

Var! Çok anlattığım, anlatmaktan da keyif aldığım bir olay var. Elia Kazan çok önemli bir yönetmen. Biliyorsunuz Kayseri doğumludur onun ailesi. Bir Rum asıllı ailenin bir çocuğu ve Amerika'ya göç ediyorlar. Elia Kazan da Amerika'da büyüyor. Ve bence 1940'ların, 1950'lerin itibariyle Amerikalıların ve Martin Scorsese'den Spielberg'e kadar ilah yönetmenlerin taptığı bir yönetmen haline geliyor. Çok önemli filmleri var.

Ben 2000 yılında bir gün Amerika'ya gittim ve bir Türk lokantasında kuru fasulye yiyordum. Sol tarafımdaki masada bir yaşlı adam beyaz saçlı yemek yiyor. Yemeğini yedi, cacığını içti gitti. Yani o da bir Türk yemeği yedi, gitti. New York'taki lokantanın sahibi Nurettin "Az önce giden kimdi biliyor musun?" dedi. "Elia Kazan'dı o" dedi. "Saçmalama niye söylemiyorsun" dedim. "Ne bileyim, adam her gün geliyor burada turşu yiyor, taze fasulye yiyor gidiyor." dedi. "Saçmalama Nurettinciğim insan söylemez mi belgeselciye" dedim. O zaman da belgesellerimiz var. "Ne olursun randevu al" dedim. Nurettin adamı aradı ama tesadüfen New York'ta benim konferans verdiğim saate randevu verdi ve konferansın ertelenme şansı yoktu. Böylece adamın verdiği randevu saatinde gidemeyince o hafta görüşme olamadı. Ben 20 gün kalmıştım New York'ta, başka gün ve saatte de mümkün olmadı. Böylece dönmek zorunda kaldım Türkiye'ye. Dedim ki bu benim için çok üzüntülü bir şey, ben bir dahaki gidişimde çekeceğim Elia Kazan'ın hayatını. Düşünsenize Kayseri'den başlıyor, Los Angeles, Hollywood ve New York'ta devam eden 90 yaşındaki bir hayat. Farklı bir belgesel olacağı için de çok istiyordum. Hep Sadri Alışık, Atıf Yılmaz yapacak halimiz yok ya, Amerikalı yönetmen de yapalım dedim. Bir yıl sonra da 11 Eylül oldu ve Amerika'ya kapılar kapandı. Böylece biz Amerika'ya giremedik, Elia Kazan da 6 ay sonra öldü. Böyle bir paragraflık hikayem var yani.



Hep Sadri Alışık, Atıf Yılmaz yapacak halimiz yok ya, Amerikalı yönetmen de yapalım dedim.

Yeni nesilden belgeselini yapmayı düşündüğünüz birileri var mı?

Var. Tarkan'ı istiyorum. Tarkan'ın duyarlı halini seviyorum. Açıkçası daha teklif bile etmedim, denk düşmedi ama birbirimizi sevdiğimizi biliyorum. Ben Tarkan'la gazete yazısı yazdım on gün sürdü. Güzel bir müzik insanı ve duyarlılıkları var. Az göründükçe büyüyen bir insan. Ben böyle insanları severim. Şımarık değil. Mesleğini iyi yapanlardan biri, ben mesleğini iyi yapanlara bayılırım. Bilim insanı olsun, edebiyatçı olsun, sanatçı olsun, siyasetçi olsun. Tarkan da onlardan biri ve Tarkan'ı anlatarak belki yeni kuşağa, Tarkan'ı seven dünyaya. Tarkan da pek yeni kuşak sayılmaz ama (gülüyor).



Sizin Anlık gündeminiz nedir? Ülkede şu an belgeselci bakışıyla baktığınızda anlık olarak ana gündem ne olur?

Benim ana maddem, Türkiye'de bir baskı ortamının olması. Bir de pandemi koşullarında insanların biçare hali, çaresizliği. Bütün dünyanın çaresizliği ama Türkiye'de de ciddi bir çaresizlik var. Kendi gündemimde bu iki ana maddeyi yaşıyorum. Şu anda ben sizinle Şile'den konuşuyorum. Şile'de bir orman evinde 2020 Ocak ayından beri yani bir buçuk yıldır orman kıyısında daha önceden aldığımız bir evde ailece yaşıyoruz. Bu tedirginlik ve pandemiden çekinme halini yaşıyoruz, bu benim her saatteki gündemim zaten. Az önce ben şehre indim maskeler arasında hala tedirginim. İnsanlarla mecbur alışveriş yapıyorsun, bir balıkçıya, kasaba, kitapçıya gidiyorsun, bankaya gidiyorsun muhakkak temas ediyorsun. Kendim de tedirginim, ülke de tedirgin. Birinci mesela Türkiye siyasetindeki gerginlik çünkü ülkem huzursuz. Ülkemin huzursuz olması, ekonomik olarak yoksulluk çekmesi de dahil baskı ortamı oluşması beni mutsuz ediyor. Şu anda et yiyebilmem tek başına bana mutluluk vermiyor. Huzurlu olmazsın ya da vicdansızsındır. Sen tek başına 'Ne güzel et yiyebiliyorum, ormana bakıyorum' diyerek mutlu olamazsın. Böyle bir şey yok! Eğer ülkede her gün bir tuhaflık yaşanıyorsa, bu kadar kutuplaşma, bu kadar öfke, kötülerin yoğunlaşması, hele ki sosyal medyadaki bu kepazelik beni paramparça ediyor.

"Sosyal medya bizim kötülüklerimizi öne çıkarttı. Kötü diye bir kavramı daha öne çıkarttı."



Sosyal medya radikallere fırsat verdi, normaller geride kaldı diyebilir miyiz?

Mesela ben kendimin normal olduğumu düşünüyorum ve normal olarak da mutsuzum. Uçtakiler kendilerini ifade imkanı buldu ve onlar normale göre daha çok tepki çektiği için biz normaller olarak ortada kaldık. Buna bir çözüm bulmak lazım. Bir çözüm bulunamadığı için normallerin huzursuz olduğu bir dönem yaşanıyor. Ben sosyal medyayı çok dikkatli kullanmaya çalışıyorum. Çok istiyorum ama Mustafa Kemal Atatürk'ün güzelliğini anlatayım ama sana küfürler de geliyor o zaman. Çok tuhaf bir ülke olduk. İnsanın kurucularına saygısı vardır. Mesela Fransa'da Charles de Gaulle biliyorsunuz çok eski bir Cumhurbaşkanıdır. De Gaulle bir çimentodur ya da 1789 devrimini yapanlar, siyasetin insanları değildirler bunlar. Bizde Atatürk'e sabah akşam küfredilen bir sosyal medya ve siyasi bir ortam var. Ayıptır yani.

Mesela ben kendimin normal olduğumu düşünüyorum ve normal olarak da mutsuzum. Uçtakiler kendilerini ifade imkanı buldu ve onlar normale göre daha çok tepki çektiği için biz normaller olarak ortada kaldık.



Nebil Özgentürk Biyografi

Gazeteci, yazar, yapımcı ve yönetmen Nebil Özgentürk Adana'da doğdu. Ege Üniversitesi İşletme Fakültesi'ni bitirdi. Günaydın Gazetesi İzmir bürosunda muhabir olarak gazeteciliğe başlayan Özgentürk , mesleğe İstanbul'da Sabah Gazetesinde devam etti. Gazetecilik çalışmaları sırasında tüm Anadolu'yu baştan başa dolaştı, pek çok siyasi lider ve siyasi olayları gözlemleyip röportajlar kaleme aldı. Romanya'da, Abhazya'da, Körfez Savaşı döneminde savaş muhabirliği yaptı. Onun adını önce gazeteci olarak duyduk. 1990 yılında Sabah Gazetesinde köşe yazarlığına başladı, yaptığı röportajlar ses getirdi. Sabah Gazetesinde kendisine ayrılan sayfada birbirinden ilginç portre-röportajlara imza atıyordu. Köşe yazıları yıllar içinde Bir Yudum İnsan, Unutulmayanlar, Yıllar ve Yüzler adıyla kitaplaştırıldı. 1998'de ATV'de başlayıp CNN Türk'te devam eden Bir Yudum İnsan belgeselleri bir döneme damgasını vurdu. Çetin Altan'dan Türkan Şoray'a, Lefter'den Cem Yılmaz'a Türkiye'nin yakın tarihine damga vuran isimler yaşam öyküleri ve anılarıyla milyonları ekran karşısına çekti. Ardından 1000 dakikalık Türkiye'nin Hatıra Defteri ve Sanatımızın Hatıra Defteri belgesellerine yapımcı, yönetmen ve metin yazarı olarak imza attı. 8 yıl boyunca ekranlarda devam ederek kültür sanat alanında bir rekora imza atan ve pek çok ödül getiren Yaşamdan Dakikalar adlı bir program yaptı. Kenan Işık'ın sunduğu Dünya Bir Oyun Sahnesi, Ferhat Göçer'in sunduğu Güzel Şeyler adlı kültür sanat programlarını hazırlayıp yönetti. İstanbul'un Entelektüel Tarihinden Tanıklıklar belgeselini hazırladı. 100 yaşını geçen insanların tanıklıklarına ve uzun yaşam sırlarına yer veren Asırlık Yüzler belgeselini yaptı.



Kaybolmaya yüz tutan kültürlere, Türkiye'nin farklı inanç ve kimliklerine ışık tutan Biz-Kültür Yolcuları belgeselinin yapımcılığını ve yönetmenliğini üstlendi. Osmanlı'dan Cumhuriyete At Sevdası belgeselini hazırladı. Son olarak Kadınımızın Hatıra Defteri ve Almanya göçünün 57 yılını çarpıcı öyküler ve anekdotlarla anlattığı Almanya'ya Göçün Hatıra Defteri belgeselini hazırladı. 20'den fazla kitaba yazar olarak imza atan Nebil Özgentürk gazetecilik, televizyonculuk, kültür-sanat alanında yüzlerce ödülün de sahibi.

İLETİŞİM VE İŞLETME BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
DANIŞMANLIK • EĞİTİM • ARAŞTIRMA

Yönetimde, eğitimde, araştırmada
Bilimi seç,
kanıta bak!



YENİ AKADEMİ, YENİ ANLAYIŞ:

İLETİŞİM VE İŞLETME BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ (İBE)

Marka yönetimi, pazarlama, istatistik, mikro MBA ve medya planlama konularını kapsayan dersler İBE'de* başladı! Eğitimler, "derinlemesine anlat, yaptır ve öğret" mantığıyla işleniyor. Offline, online ve hibrit olarak derslere katılım mümkün..

İBE bir üniversite titizliğinde danışmanlık hizmetleri ve araştırma modellemeleri sunuyor; işletmeleri/markaları değişime hazırlıyor, büyüme programları uyguluyor, krizlerini çözmek için yöntemler öneriyor ve satışlarını artırmak için projeler geliştiriyor.

Yönetici ya da yönetici adaylarından güncel yakalamak isteyen profesyonellere ve sektöre adım atmak isteyen yeni mezunlara kadar herkesin yararlanabileceği dersler, webinar'lar, sertifika programları mevcut. İBE kampüsü birlikte proje üretmek isteyenler için de bir buluşma noktası...

STK'LARA ÜCRETSİZ EĞİTİM:
ÖNCE VİCDAN!

Türkiye'nin sosyal sorunlarını çözmesi için STK'lara büyük iş düşüyor. Ancak birçok STK yönetim ve iletişim sorunlarıyla boğuşurken temel hedeflerine odaklanamıyor. Bu nedenle İBE "Önce Vicdan" ismiyle STK yönetcileri ve sosyal girişimlere yönelik çok özel bir eğitim program uyguluyor; Stratejik Yönetim ve İletişim Yönetimi eğitimlerini ücretsiz vererek onları güçlendirmeye çalışıyor.

Tüm eğitim programları, danışmanlık ve araştırma hizmetleri için: **ibe.com.tr**

MAYIS DÖNEMİ EĞİTİMLERİ

POSTMODERN PAZARLAMA

Artan iletişim ve ulaşım olanaklarıyla tercih imkânı artan tüketiciler artık çok daha seçici. Yeni dönemin tüketim ve tüketici dinamiklerini anlayabilmek, tüketim alışkanlıklarını analiz etmek ve pandemi sonrası dönemde pazarlama yaklaşımlarını geliştirecek zihniyete sahip olabilmek için bu eğitimi açtık.
Hocamız: Prof. Yavuz Odabaşı. ***Başlangıç tarihi: 30 Nisan Cuma***



İSTATİSTİK VE SPSS

Alanla ilgili geçmiş bilgi birikimi olmayanların, eğitim sonunda temel araştırma ve istatistik bilgisine sahip olmalarını ve SPSS üzerinden veri analizi yapabilmelerini sağlayacak şekilde tasarlanan program, aynı zamanda ileri düzey araştırmalar yürütmek ve/veya bu tarz araştırmaların sonuçlarını değerlendirmek isteyenlerin eksikliklerini gidermeyi ve mevcut bilgilerini pekiştirmeyi amaçlamaktadır.
Misafir hocamız: Prof. Dr. Kemal Suher. ***Başlangıç tarihi: 1 Mayıs Cumartesi***



MÜŞTERİ MUTLULUĞU VE MUTSUZLUKLARIN YÖNETİMİ

Bu eğitim hem stratejik anlamda hem de operasyonel anlamda müşteri mutluluğu, şikayet yönetimi ve mutsuzlukların yönetimine dair sizi donanımlı hale getirmeyi amaçlıyor.
Misafir hocamız: Prof. Dr. Gülfidan Barış.
Başlangıç tarihi: 3 Mayıs Pazartesi



DİJİTAL PAZARLAMA

Pazarlama bakış açısında dijitalin nasıl bir yer bulacağını göstermeyi amaçlayan eğitim; dijital pazarlamanın temelindeki teorilerden başlayıp iş hedeflerini gerçekleştirme amacıyla strateji, fikir geliştirme ve dijital medya planlaması oluşturup uygulayabilecek etkili bir dijital pazarlama yaklaşımını teorik ve uygulamalı olarak öğretecek.

Hocalarımız: Nevgül Anbarlılar ve Serbay Arda Ayzit.

Başlangıç tarihi: 3 Mayıs Pazartesi



SOSYAL MEDYADA İLETİŞİM VE TOPLULUK YÖNETİMİ

Bu eğitim dijital iletişim stratejisi ve doğru sosyal medya içerik üretimini öğretirken topluluk yönetiminin tüm detaylarına geniş çapta ve uygulamalı bir içerik sunuyor. Sosyal medyada etkili iletişim, etkileşim ve büyüme yakalamak için gerekli teorik ve pratik bilgiyi bu eğitimde bulacaksınız.

Hocamız: Atıl Ünal.

Başlangıç tarihi: 18 Mayıs Salı

OYUN TASARIMINDAN İŞ GELİŞTİRMEYE "GAMING"

Oyun sektörü hakkında yazılım dışında bilmeniz gereken her şeyi içerecek bu eğitimde sektörünün önde gelen isimleri ve akademisyen hocalarıyla 6 farklı alanda dersler yer alacak: Oyun Tasarımı; Oyuncu Deneyimi ve Oyunlaştırma; Oyun Tasarımı için Psikoloji; Oyun Endüstirisi ve İş Geliştirme; Oyun Gelir Modelleri; Oyun Çalışmalarına Giriş.

Başlangı tarihi: 18 Mayıs Salı

Eğitimler hakkında detaylı bilgi ve başvuru için:
https://ibe.com.tr/tum-egitimler/



KİTAP KÖŞESİ

Filmlerle Geçtim Sokağınızdan

Nebil Özgentürk'ten Yeşilçam'ın unutulan "unutulmazları" için bir saygı duruşu

Aliye Rona'dan Münir Özkul'a, Kemal Sunal'dan Erol Taş'a, Metin Akpınar'dan Arzu Okay'a Yeşilçam'ın unutulmaz isimleri daha önce hiç duymadığınız hikâyeleriyle bu kitapta bir araya geliyor. Onlar beyazperdenin kötü kadınları ve kötü adamları, iyilik timsalleri, saf ve temiz karakterleri ya da binbir fırıldak çevirenleri... Bugün hâlâ filmleriyle binlerce kişiyi televizyon karşısına çeken isimler özel hayatlarını Nebil Özgentürk'e açıyor ve okuru zamanda bir yolculuğa davet ediyor.



Yazar: Nebil Özgentürk - Yayınevi: Karakarga

ANLIK NORMAL MÜZİK

Nebil Özgentürk - Uzun ince Bir Yoldayım

Söz/Müzik: Aşık Veysel Şatıroğlu

ANLIK

NORMAL DİJİTAL DERGİ

Normal bir dijital dergi

Normal olan, boş kalınca bir şeyler okumak
Bazı anlarda da en önemli ihtiyaç doğru bilgiyi okumak
Okumak normal ama, sıradan olmamalı
Anlık ortaya çıkan bilgi ihtiyacını normal bir şekilde karşılamak istedik
Bilgi vermek dışında tek derdimiz var, normal olmak, normalleşebilmek.
Sıradanlaşan anormallikleri anlatabilmek.
Normal derken ne kastettiğimizi aşağıda kısaca özetlemeye çalıştık ancak,
daha da kısası, ideolojik körlük barındırmayan demek yeterli.
Bu anlık bu kadar...

NEDEN ANLIK?

Şu anda neye ihtiyaç varsa ona cevap verdiği/vereceği için...
Anın ihtiyacı olan bilgileri içerdiği için...
O anlık ruh halimizin yansıması...
veya o anlık tepkimiz...

NEDEN NORMAL?

Normal olanın, olması gerekenin eksikliğini çektiğimiz için...
Popüler olan normal olandan uzaklaştığı için...
Popüler olana dair konuşulanlar normal olmaktan çıktığı için...
Moda, trend kelimelerinin tarif ettiği şeyler normallikten çok uzaklaştığı için...
Sıradanlaşan anormallikleri fark etmek gerektiği için...
Marjinallik normal sanılmaya başladığı için...
Normal olanlar, kendini marjinal sanmaya başladığı için...
Normal olanlar sesini kesip konuşmadığı için...
Marjinaller konuşup normalleştiği için...
Anormalin normalleşmesini anlatabilmek için...
Anormalliğin sıradanlaşması normal olmadığı için...
İdeolojik körleri okumaktan sıkıldığımız için...

KÜNYE

Sahibi
Aabir Yayın Dağıtım Danışmanlık Eğitim ve Araştırma Hizmetleri Ticaret Anonim Şirketi

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
ve Genel Yayın Yönetmeni
Hilmi Atıl Ünal

Görsel Tasarım:
Serkan Korkmaz / Lagalugacılar

Dijital Altyapı ve Uygulama:
Lagalugacılar
www.lagalugacilar.com

İletişim Adresi
Kısıklı Mahallesi, Alemdağ Caddesi,
No:60 F Blok, Daire 7
Üsküdar / İstanbul

Tel: +90 0216 521 60 11
Email: info@normaldergi.com

Aabir Yayın Dağıtım Danışmanlık Eğitim ve
Araştırma Hizmetleri Ticaret Anonim Şirketi
Ticaret Sicil No: 930524
Vergi Dairesi: Ümraniye VD.
Vergi No: 0012081908
Mersis No: 0001208190800001